

Interpellatie van de h. Minet: Geheimhouding van beslissingen.

De h. Minet meent dat de uitoefening van de functie van gemeenteraadslid de invoering van een "samenleven" vereist, een respectvol en solidair ruimte-tijdperspectief. De situatie die zich heeft voorgedaan met betrekking tot de discretieplicht tijdens een besloten zitting van de gemeenteraad, brengt hem tot het voorstellen van deze interpellatie. Om een dossier te deblokkeren werd er afgeweken van de regels. Moet hiervoor een blaam gegeven worden, meer in het bijzonder op sociale media? Riskeert het rumoer tijdens een vergadering van de gemeenteraad niet uit te monden, op bepaalde ogenblikken, op een agressieve houding van bepaalde leden van deze vergadering? Desalniettemin zijn de mandatarissen ook niet gehouden tot een zekere discretieplicht naar aanleiding van een besloten zitting? De democratische machten moeten niet te min voldoen aan de vereisten van transparantie die verbonden zijn met de participatie van de burgers aan de publieke zaak. Kan het college herinneren aan de bepalingen van het huishoudelijk reglement ter zake en aan de leden van de gemeenteraad de evolutie van zijn gedachtegang meedelen?

Mevr. Maison heeft bedenkingen bij de opmerking van de h. Minet. Naar welke waarden verwijst de h. Minet als hij stelt dat hij hiervan heeft moeten afwijken? Beklaagt hij er zich over om een onevenwichtige overeenkomst te hebben moeten goedkeuren, geassocieerd met een chantage, een schending van de regels inzake administratieve transparantie en de openbaarheid van rekeningen en begrotingen. Ze is van mening dat het agendapunt achter gesloten deuren, zoals beslist door de meerderheid, gebaseerd is op een vertrouwelijkheidsclausule die onwettig lijkt. Het is in een democratie niet aanvaardbaar om begrotingen en rekeningen onder een sluier te bedekken: de discretieplicht gaat niet voor op het recht op transparantie. Krachtens het principe "Nemo auditur propriam turpitudinem allegans" (niemand mag zijn eigen fout of nalatigheid als argument invoeren) is het niet billijk om de wet als geschonden te beschouwen wanneer men de stilte breekt over een illegale clausule. Hoe dan ook is deze interpellatie de gelegenheid om een punt te bespreken dat ongepast achter gesloten deuren werd geregeld.

De h. Cools deelt de mening van mevr. Maison inzake de interpellatie van de h. Minet. Hij spreekt over mogelijke censuur om de oppositie een les te leren. Het beleid moet niet blokkeren maar overtuigen door een duidelijke motivering, wat aldus een bepaalde transparantie vereist.

Tijdens de laatste zitting van de raad werden de gemeenteraadsliden - laattijdig - geïnformeerd over de beraadslaging die goedgekeurd moest worden. Indien een overheid een onroerend goed koopt of verkoopt, moet dit debat in openbare zitting gebeuren en niet achter gesloten deuren. Hij verwijst naar artikels 93 en 96 van de nieuwe gemeentewet: een debat achter gesloten deuren vereist een tweederdemeerderheid en debatten over rekeningen en begrotingen moeten openbaar zijn. Dit laatste staat eveneens - doch minder duidelijk - vermeld in artikel 8 van het huishoudelijk reglement.

Er was onduidelijkheid omdat de schepen het agendapunt in openbare zitting had voorgesteld en het debat hierover plaatsvond achter gesloten deuren met daarna een stemming in openbare zitting. De zaak werd slecht onderhandeld door het OCMW en de h. Cools suggereert dat deze laatste een nieuwe beraadslaging indient zonder de geheimhoudingsclausule.

De h. Cohen was erg verbaasd dat een advies achter gesloten deuren toch in de pers verscheen. Indien het principe achter gesloten deuren niet gerespecteerd wordt, kan de vergadering niet meer in een vertrouwelijke sfeer werken. Hijzelf heeft geen uitgesproken mening met betrekking tot de grond van het dossier, waarover er altijd discussie zal bestaan.

Mevr. Vandeputte deelt het standpunt inzake achter gesloten deuren van de h. Cohen. Aangezien zij zelf beroepsmatig discretieplicht heeft, betreurt ze het dat het vertrouwelijkheidsprincipe van achter gesloten deuren met de voeten getreden werd. Hoe kan op een serene manier gepraat worden indien de geheimhouding niet meer gegarandeerd is? Ze wijst erop dat ze geen opmerking had gehoord met betrekking tot de gepastheid van achter gesloten deuren te beraadslagen tijdens de vorige zitting van de gemeenteraad.

De h. Bruylant was eveneens geschokt om zaken die achter gesloten deuren werden besproken in de pers te lezen. Hij spreekt zich niet uit over de wettigheid van achter gesloten deuren maar eens het principe achter gesloten deuren beslist werd, moet dit gerespecteerd worden.

De h. Minet antwoordt dat hij zoals zijn collega's reageert op het principe achter gesloten deuren, zonder de gemeenteraad op welke manier ook te willen treffen. Hij wenst zich te beperken tot het ethische aspect.

De h. De Bock betreft het standpunt van Ecolo over een onwettig debat achter gesloten deuren. Het dossier van het OCMW waarover het onderzoek slechts mogelijk was ter zitting, bevat een juridisch advies van de advocaat van de gemeente om te onderhandelen met de verkopers. Volgens deze advocaat heeft de vertrouwelijkheidsclausule hier geen enkele juridische basis: bewuste advocaat geeft toe dat deze clausule eventueel vermeld kan worden om de verkopers gerust te stellen maar deze laatsten kunnen er zich niet op beroepen om de gemeente of het OCMW aan te vallen. In deze context is het onaanvaardbaar dat het college aan de oppositie geen toegang tot documenten verleent op basis van een vertrouwelijkheidsclausule die zogenaamd wettig was.

Na de opmaak van de oppositietekst voor Défi was de h. De Bock, net zoals andere gemeenteraadsleden, verbaasd een mail van de burgemeester te ontvangen waarin vermeld werd of de oppositie wel bewust was van de mogelijke gevolgen van hun tekst, de discretieplicht van gemeenteraadsleden en de straffen in geval van schending hiervan. Voor Défi was dit bericht een poging tot intimidatie terwijl enkel transparantie gevraagd werd, openbaarheid van administratieve documenten en enig respect voor het werk van de oppositie.

De h. De Bock zal zich nooit ergens achter verstoppen en zal oppositie blijven voeren omdat burgers krachtens de wetgeving (art. 62 van de Grondwet en art. 32 van de wet betreffende de openbaarheid van administratieve documenten) het recht hebben om geïnformeerd te worden over wat met de openbare middelen gedaan wordt wanneer de gemeente een bedrag van 2,5 miljoen vastlegt. Enkel persoonsgegevens van de betrokkenen vallen onder de discretieplicht. Hij heeft klacht ingediend bij de bevoegde instanties opdat deze beslissing achter gesloten deuren niet zonder juridische gevolgen zou blijven. De oppositie zal blijven strijden tegen het gebrek aan respect, pogingen tot intimidatie en het achterhouden van informatie!

De h. De Bock vindt dat schepen Wyngaard hetzelfde standpunt had toen hij in de vorige legislatuur vanuit de oppositie het ontslag van burgemeester Armand De Decker vroeg. De journalist die de h. De Bock heeft ondervraagd over een beroep bij de Raad van State, in te dienen door de aangelanden, concludeerde dat de gemeente 2 miljoen euro betaald heeft als zwijggeld voor een vergelijk met betrekking tot een non edificandi zone. De h. De Bock gebruikt niet dat type van discours maar kan begrijpen dat anderen het wel doen in de huidige context. Waarom zouden de opmerkingen die toentertijd werden geformuleerd vandaag illegitiem zijn in hoofde van de actuele oppositie?

Schepen Wyngaard vindt dat de laatste opmerking van de h. De Bock niet ter zake is. Hij verwijst hiervoor naar de woorden van een journalist die aangaf dat de h. Wyngaard een extreem moeilijke kwestie met veel elegantie had aangehaald.

Mevr. Culer wenst terug te keren naar de essentie van de interpellatie van de h. Minet. Inderdaad, de oppositie is gekomen tot een waardeoordeel over het verloop van de vorige zitting van de gemeenteraad, in tegenstelling tot de h. Minet die de leden van de vergadering oproept na te denken over de waarde van een besloten zitting en het vertrouwen dat hiervoor aanwezig dient te zijn.

Ze spreekt zich niet uit over de gegrondheid om het dossier in besloten zitting te behandelen maar eenmaal dat de beslissing in besloten zitting is genomen, dient deze op absolute wijze gerespecteerd te worden. Zonder onderling vertrouwen is de vrijheid van spreken onmogelijk. De h. De Bock heeft dit vertrouwen beschadigd door de inhoud van debatten achter gesloten deuren naar buiten te brengen. Dat is de ware inzet van het probleem dat werd geschetst in de interpellatie van de h. Minet. Mevr. Culer benadrukt dat zij en haar fractie de interpellatie van de h. Minet zonder voorbehoud goedkeuren.

De h. De Bock vraagt een integrale transcriptie van deze discussie met vermelding van de aanwezigen en wenst er een kopie van te krijgen om er een goed gebruik van te kunnen maken.

De h. Cohen zegt aan de h. De Bock om zich af te vragen wie net sprak over bedreigingen.

De h. De Bock verzoekt de h. Cohen om de draagwijdte van zijn woorden in te schatten. Sommige leden van de meerderheid willen sommige mensen ervan beschuldigen het principe achter gesloten deuren te hebben geschonden. Men zal zien of de toezichhoudende overheid deze mening deelt. Hij is bereid zijn eigen verantwoordelijkheden op te nemen, incl. mogelijke strafrechtelijke gevolgen. De meerderheid dient eveneens zijn eigen verantwoordelijkheden te nemen!

De h. Cohen vraagt aan de h. De Bock om te herlezen wat hij gezegd heeft!

De h. Vanraes is van mening dat het twee afzonderlijke debatten zijn: de al dan niet openbaarheid van de betrokken discussie tijdens de vorige zitting en het nadenken over de gepastheid van de werkingsregels inzake besloten zittingen. Wat hem betreft, stelt de h. Vanraes het volgende principe: als de besloten zitting wordt beslist tegen zijn eigen mening, neemt hij niet deel; en als hij deelneemt aan het debat in besloten zitting, aanvaardt hij per definitie om zich te plooiën naar de discretieplicht.

De burgemeester geeft toe dat dit een moeilijk debat is maar dat dit niet tot dramatische proporties opgetrokken moet worden, meer in het bijzonder omdat de h. De Bock heel goed weet dat de regels met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de verkozenen werden herinnerd als antwoord op de beschuldiging dat het college zich bezondigd had aan onderhuidse besluitvorming tijdens de zomer. Deze beschuldiging was dermate van lasterlijke aard dat deze leugen door de h. De Bock of leden van zijn partij in de tekst van de tweede tribune werd geschrapt zodat deze gepubliceerd kon worden zonder enige censuur.

Sommige gebruiken met veel vertoon argumenten van recht, maar willen niet over de grond van de zaak spreken maar eerder de waarheid geweld aandoen en beschuldigingen zonder bewijzen uiten en hun gif spuien op sociale media en in de pers!

Hij wijst erop dat er in dit moeilijk dossier na 10 jaar een oplossing werd gevonden waardoor de gemeente haar verplichtingen op sociaal vlak kan waarmaken.

Voor de burgemeester zijn er verschillende stijlen van oppositie voeren: een waardige manier of gewoon met modder gooien. Tussen de oude oppositie en bepaalde leden van de nieuwe oppositie is er een groot verschil in termen van elegantie, correctheid en intellectuele eerlijkheid.

De h. Desmet is bereid zijn mondelinge vraag die volgt op deze interpellatie te verzetten naar de volgende zitting van de gemeenteraad. Hij concludeert dat dit feit zich op een recurrente manier manifesteert in de huidige legislatuur en dat het eerder de meerderheid is die genuilkorfd wordt door de oppositie en niet andersom. Hij maakt systematisch gebruik van mondelinge vragen, in tegenstelling tot de buitensporige praktijken van de nieuwe oppositie die de meerderheid wil beletten zich uit te spreken.